

Міністерство освіти і науки України
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»

Кафедра _____ Права _____ (№ 702)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Керівник проектної групи/
Голова НМК

 А.Є. Голубов

« 31 » серпня 2020 р.

**ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЇ
З ОБОВ'ЯЗКОВОЇ КОМПОНЕНТИ ОПП**

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО

(назва навчальної дисципліни)

Галузь знань: 08 Право _____
(шифр і найменування галузі знань)

Спеціальність: 081 Право _____
(код та найменування спеціальності)

Освітня програма: Право _____
(найменування освітньої програми)

Форма навчання: денна

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

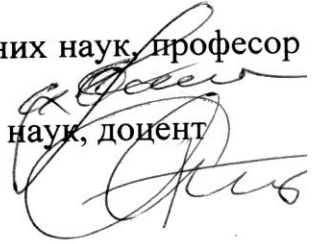
Харків 2020 рік

Програма атестації з обов'язкової компоненти ОПП «Кримінальне право»: для студентів за спеціальністю 081 Право, освітньою програмою Право: перший рівень навчання (бакалаврський): денна форма навчання

Розробники:

професор кафедри права ГПФ НАУ(ХАІ), кандидат юридичних наук, професор
Шинкаренко І.Р.

доцент кафедри права ГПФ НАУ(ХАІ), кандидат юридичних наук, доцент
Філіпенко Н.Є.

Робочу програму розглянуто на засіданні кафедри Права.
Протокол № 1 від «31» серпня 2020 р.

Завідувач кафедри права ГПФ НАУ(ХАІ)
доктор. юрид. наук., доцент

Спіцина Г.О.

ВСТУП

Програму атестації складено на підставі програм навчальних дисциплін обов'язкової компоненти ОПП: «Кримінальне право. Загальна частина» та «Кримінальне право. Особлива частина» для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра галузі знань «Право» (08) за спеціальністю «Право» (081) що викладається на кафедрі права гуманітарно-правового факультету.

Метою державної атестації є оцінка якості знань студентів з «Кримінального права», які навчалися на першому (бакалаврському) рівні зі спеціальності 081 «Право».

Пакет містить 30 білетів. Завдання білетів є рівнозначними за обсягом та складністю. Кожен білет складається з двох теоретичних питань та практичного завдання, які передбачають контроль знань з дисципліни «Кримінальне право (Загальна та Особлива частини)».

Мета та завдання атестації (екзамен):

виявити у здобувачів вищої освіти:

- засвоєння положень кримінального права, його завдань, функцій та принципів, оволодіння загальним понятійним апаратом кримінального права України, а також навичками правильного застосування інститутів кримінального права при вирішенні практичних задач

Завдання, є виявити формування у студентів:

1) системи знань щодо:

- загальних та специфічні ознаки кримінального права, його предмету та методу правового регулювання,
- завдань, функцій та принципів кримінального права;
- загального понятійного апарату кримінального права України;
- інститутів, закріплених в Загальній частині кримінального права України, які узагальнюють ознаки, що властиві всім кримінальним правопорушенням, передбаченим в Особливій частині;
- завдання і значення інститутів Особливої частини кримінального права України;
-

2) системи вмінь:

- вільно орієнтуватися в структурі чинного Кримінального кодексу України;
- здійснювати пошук та систематизацію норм кримінального права України;
- тлумачити норми Загальної частини Кримінального кодексу України;

- застосовувати положення кримінального законодавства при кваліфікації кримінально протиправних діянь;
- здійснювати початкову кримінально-правову оцінку суспільно небезпечних діянь, виявляти ознаки кримінального правопорушення;
- аналізувати загальний склад кримінального правопорушення за ознаками, що закріплені в кримінальному законодавстві;
- вміти відмежовувати одне кримінальне правопорушення від іншого, а також кримінально протиправного діяння від інших протиправних діянь;

Міждисциплінарні зв'язки: при проведенні атестації здобувач вищої освіти повинен продемонструвати знання основних теоретично-прикладних категорій спираючись на знання отримані під час вивчення інших дисциплін та використання положень кримінального права при опанування знань по іншим складовим обов'язкової та вибіркової компоненти ОПП:

- **філософії** – при вивченні питань про свободу волі в кримінальному праві, співвідношення Загальної та Особливої частини кримінального права;
- **теорії держави та права** – для засвоєння понятійного апарату, єдиного для всіх юридичних наук, що є необхідною базою для вивчення галузевих правових дисциплін, у тому числі кримінального права. Зокрема при дослідженні принципів кримінального права, кримінально-правової норми, визначенні суспільних відносин;
- **конституційного права** – при визначенні спрямованості та змісту норм кримінального права;
- **адміністративного права** – при вивченні окремих ознак кримінального правопорушення, з'ясуванні критеріїв відмежування кримінальних від інших видів правопорушень;
- **кримінального процесу** – з метою правильного з'ясування питання про винність особи у вчиненні кримінального правопорушення і застосування до неї покарання, співвідношення змістовного характеру кримінального права та правової процедури застосування кримінально-правових норм в практичній діяльності;
- **кримінально-виконавчого права** – при вивченні підстав, меж, умов та порядку призначення покарань та аналізу питань щодо порядку та умов виконання кримінальних покарань;
- **міжнародного права** – для засвоєння окремих питань чинності закону про кримінальну відповідальність у часі та просторі, кримінально-правової характеристики кримінальних правопорушень проти безпеки людства та міжнародного правопорядку.

1. ВИМОГИ ЩОДО РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК ВІДПОВІДНО ДО ОСВІТНЬО-КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Атестація осіб, які закінчують навчання на першому(бакалаврському) рівні вищої освіти - це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти.

Бакалавр - це освітній ступінь, що здобувається на першому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти освітньо-професійної програми, обсяг якої становить 180240 кредитів ЄКТС.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти після опанування курсу «Кримінальне право» повинні досягти таких компетентностей:

Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі професійної правничої діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування правових доктрин, принципів і правових інститутів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК).

- ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 10. Здатність діяти на основі етичних міркувань
- (мотивів).

Фахові компетентності (ФК).

- ФК1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.
- ФК 7. Здатність застосовувати знання завдань, принципів і доктрин національного права, а також змісту правових інститутів, щонайменше з таких галузей права як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, цивільне і цивільне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.
- ФК 8. Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.
- ФК 11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.
- ФК12. Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та обґрунтовувати правові позиції.
- ФК13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань у професійній діяльності.

– ФК14. Здатність до консультування з правових питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних та конфіденційної інформації.

– ФК16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.

Програмні результати навчання:

– ПРН 1. Визначати переконливість аргументів у процесі оцінки заздалегідь невідомих умов та обставин.

– ПРН 2. Здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.

– ПРН 3. Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.

– ПРН 4. Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.

– ПРН 5. Давати короткий висновок щодо окремих фактичних обставин (даних) з достатньою обґрунтованістю.

– ПРН 6. Оцінювати недоліки і переваги аргументів, аналізуючи відому проблему.

– ПРН 7. Скласти та узгоджувати план власного дослідження і самостійно збирати матеріали за визначеними джерелами.

– ПРН 8. Використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного

– та всебічного встановлення певних обставин.

– ПРН 9. Самостійно визначати ті обставини, у з'ясуванні яких потрібна допомога, і діяти відповідно до отриманих рекомендацій.

– ПРН 10. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово, правильно вживаючи правничу термінологію.

– ПРН 11. Володіти базовими навичками риторики.

– ПРН 12. Доносити до респондента матеріал з певної проблематики доступно і зрозуміло.

– ПРН 13. Пояснювати характер певних подій та процесів з розумінням професійного та суспільного контексту.

– ПРН14. Належно використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для своєї професійної діяльності.

– ПРН 15. Вільно використовувати для професійної діяльності доступні інформаційні технології і бази даних.

– ПРН 16. Демонструвати вміння користуватися комп'ютерними програмами, необхідними у професійній діяльності.

– ПРН 17. Працювати в групі, формуючи власний внесок у виконання завдань групи.

– ПРН 18. Виявляти знання і розуміння основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування національної правової

системи.

- ПРН 19. Демонструвати необхідні знання та розуміння сутності та змісту основних правових інститутів і норм фундаментальних галузей права.
- ПРН 20. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.
- ПРН 21. Застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.
- ПРН 22. Готувати проекти необхідних актів застосування права відповідно до правового висновку зробленого у різних правових ситуаціях.
- ПРН 23. Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів у різних правових ситуаціях.

2. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ АТЕСТАЦІЇ

До атестації за напрямом підготовки допускаються здобувачі вищої освіти, які завершили повний курс підготовки за відповідною освітньо-професійною програмою, виконали всі вимоги навчального плану та пройшли всі попередні атестаційні випробування.

Складання екзамену проводиться на відкритому засіданні державної екзаменаційної комісії за участю не менш як половини її складу при обов'язковій присутності голови комісії.

Державний екзамен проводиться за білетами, складеними у відповідності до навчальних програм за методикою, визначеною Національною академією внутрішніх справ і включає в себе два теоретичних питання з дисципліни «Кримінальне право» (перше - на знання Загальної частини кримінального права, а друге - Особливої частини) та вирішення практичної задачі.

Державна атестація проводиться в навчальній аудиторії. Здобувач вищої освіти представляється членам комісії, самостійно бере атестаційний білет, спеціальний аркуш та готується до відповіді. Час для підготовки до відповіді - до 20 хвилин.

На спеціальному аркуші необхідно написати прізвище, номер білету, відповідь на питання та після завершення письмової відповіді поставити особистий підпис. Після підготовки здобувач вищої освіти усно дає відповідь на питання, які містяться в білеті та відповідь на вирішення практичного завдання. Після завершення відповіді спеціальний аркуш з записами передається секретарю екзаменаційної комісії.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Індивідуальна оцінка здобувача вищої освіти за теоретичну частину виводиться із оцінок за кожне питання білету і визначається:

при усних відповідях:

- повнота розкриття питання;

- логіка викладення, культура мови;
- вміння доводити думку та відстоювати власні позиції;
- впевненість та переконливість;
- аналітичні міркування, вміння робити порівняння та висновки;

Результати складання екзамену оцінюються за 100 бальною шкалою з подальшим переводом до національної шкали та шкали ECTS.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні:

- **знати:** загальні та специфічні ознаки кримінального права, його предмет та метод правового регулювання, а також завдання, функції та принципи кримінального права; понятійний апарат кримінального права; інститути, закріплені в Загальній частині кримінального права, що узагальнюють ознаки, що властиві всім кримінальним правопорушенням, передбаченим в Особливій частині Кримінального кодексу України.

- **уміти:** здійснювати пошук та систематизацію норм кримінального права, загальну характеристику кримінальних правопорушень, передбачених Особливою частиною КК України, а також характеристику об'єктивних і суб'єктивних ознак окремих складів кримінальних правопорушень; кваліфікувати кримінальні правопорушення при вирішенні практичних завдань, передбачених навчальним планом; відмежовувати (розмежовувати) одне кримінальне правопорушення від іншого, а також кримінально протиправне діяння від інших правопорушень; проводити аналіз судової та слідчої практики та використовувати її при вирішенні практичних завдань.

На основі загальних критеріїв, пропонуються наступні конкретні оцінки здобувачів вищої освіти:

- **«відмінно»** – здобувач вищої освіти глибоко і в повному обсязі засвоїв увесь програмний матеріал, вичерпно і послідовно, грамотно і логічно його висвітлює, тісно пов'язує теорію з практикою, виявляє вміння самостійно узагальнювати та викладати матеріал, не допускаючи помилок;

- **«добре»** – якщо здобувач вищої освіти твердо знає програмний матеріал, грамотно і по суті викладає його, не допускає суттєвих неточностей у відповіді на запитання, може правильно пов'язати теоретичні положення з практикою та володіє необхідними навичками при виконанні завдань;

- **«задовільно»** – якщо здобувач вищої освіти засвоїв тільки основний програмний матеріал, але не знає окремих подробиць, припускається під час відповіді неточностей та недостатньо правильних формулювань, порушує послідовність у викладенні матеріалу;

- **«незадовільно»** – якщо здобувач вищої освіти не засвоїв програмний матеріал, припускається суттєвих помилок при відповіді, не може відповісти на додаткові та уточнюючі запитання.

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

ТЕМА №1. Поняття і система кримінального права. Поняття кримінального права як самостійної галузі права, її ознаки, предмет та метод правового регулювання. Система кримінального права, завдання, функції та принципи. Співвідношення кримінального права з суміжними галузями права.

ТЕМА №2. Закон про кримінальну відповідальність. Поняття та ознаки закону про кримінальну відповідальність, його завдання та функції. Структура кримінально-правової норми, види диспозицій та санкцій. Тлумачення закону про кримінальну відповідальність та класифікація видів такого тлумачення за різними підставами. Принципи дії закону про кримінальну відповідальність у часі та просторі.

ТЕМА №3. Кримінальна відповідальність та її підстави. Поняття кримінальної відповідальності, її ознаки, форми реалізації кримінальної відповідальності. Кримінально-правові відносини: їх суб'єкт та зміст. Виникнення і припинення кримінальної відповідальності. Кримінальна відповідальність і кримінальне покарання. Підстави кримінальної відповідальності.

ТЕМА № 4. Кримінальне правопорушення та склад кримінального правопорушення. Поняття кримінального правопорушення в науці кримінального права, та законодавстві України. Умови визнання діяння, що містить формальні ознаки кримінального правопорушення малозначним. Класифікація кримінальних правопорушень. Склад кримінального правопорушення, поняття та ознаки. Класифікація складів кримінальних правопорушень.

ТЕМА № 5. Об'єктивні ознаки складу кримінального правопорушення. Поняття об'єкту кримінального правопорушення, класифікація та значення. Предмет кримінального правопорушення. Співвідношення об'єкта та предмета кримінального правопорушення. Об'єктивна сторона складу кримінального правопорушення, поняття та ознаки. Суспільно небезпечне діяння. Види та форми суспільно небезпечного діяння. Суспільно небезпечні наслідки. Причинний зв'язок у кримінальному праві.

Факультативні ознаки об'єктивної сторони складу кримінального правопорушення.

ТЕМА № 6. Суб'єктивні ознаки складу кримінального правопорушення. Поняття та ознаки суб'єкта кримінального правопорушення. Види суб'єктів кримінального правопорушення. Неосудність. Вік кримінальної відповідальності. Поняття суб'єктивної сторони складу кримінального правопорушення. Вина, форми вини. Мотив та мета як факультативні ознаки суб'єктивної сторони складу кримінального правопорушення.

ТЕМА №7. Стадії кримінального правопорушення. Поняття та види стадій вчинення кримінального правопорушення. Особливості кримінальної відповідальності за готування і замах на вчинення кримінального правопорушення та умови звільнення від кримінальної відповідальності при добровільній відмові при незакінченому кримінальному правопорушенні.

ТЕМА №8. Співучасть у кримінального правопорушення. Поняття співучасті, її ознаки. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки співучасті. Форми співучасті. Види співучасників. Поняття та ознаки організатора, виконавця, підбурювача та пособника кримінального правопорушення, особливості їх відповідальності.

ТЕМА №9. Множинність кримінального правопорушення. Поняття та ознаки множинності кримінальних правопорушень, особливості її соціальної характеристики. Поняття одиничного кримінального правопорушення, його види. Ознаки повторності, сукупності, рецидиву. Інші види множинності.

ТЕМА №10. Обставини, що виключають кримінальну протиправність діяння. Поняття обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння, їх види та значення. Загальні ознаки необхідної оборони. Ознаки правомірного заподіяння шкоди у стані необхідної оборони. Види ексцесу необхідної оборони та відповідальність за нього. Уявна оборона та вирішення питання про відповідальність при уявній обороні. Затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення. Крайня необхідність. Фізичний або психічний примус. Виконання законного наказу або розпорядження. Виправданий ризик. Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття кримінально протиправної діяльності організованої групи чи злочинної організації.

ТЕМА №11. Звільнення від кримінальної відповідальності. Поняття, правові підстави та порядок звільнення від кримінальної відповідальності. Систематизація та класифікація видів звільнень від кримінальної відповідальності. Загальні кримінально-правові наслідки звільнення особи від кримінальної відповідальності. Характеристика окремих видів звільнень від кримінальної відповідальності, їх особливості та порядок здійснення. Правові наслідки звільнення від кримінальної відповідальності.

ТЕМА №12. Покарання та призначення покарання. Поняття покарання та його місце серед форм реалізації кримінальної відповідальності. Цілі покарання. Система та види кримінальних покарань. Загальні засади призначення покарання. Поняття покарання та його місце серед форм реалізації кримінальної відповідальності. Цілі покарання. Система та види кримінальних покарань. Загальні засади призначення покарання. Примусові заходи медичного характеру, їх види. Примусове лікування. Особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх. Примусові заходи виховного характеру, що застосовуються до неповнолітніх.

ТЕМА №13. Звільнення від покарання та його відбування. Поняття та види звільнення від покарання та його відбування. Правові наслідки звільнення від покарання та його відбування. Класифікація видів звільнення від покарання та його відбування. Звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років. Звільнення від покарання за хворобою. Амністія та помилування.

ТЕМА 14. Судимість та її зняття і погашення. Судимість. Поняття, ознаки та правові наслідки судимості у кримінальному праві України. Погашення судимості. загальні умови та строки погашення судимості. Зняття судимості. Підстави (умови) та порядок зняття судимості.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Тема 1. Поняття Особливої частини кримінального права, її система і значення. Наукові основи кваліфікації кримінальних правопорушень.

Поняття Особливої частини кримінального права. Специфіка Особливої частини кримінального права та її єдність і зв'язок із Загальною частиною. Критерії поділу КК України на розділи та статті. Види кримінально-правових норм. Побудова кримінально-правових норм-заборон як основи Особливої частини кримінального права. Співвідношення кримінально-правової норми та статті Особливої частини КК України. Значення судової практики та узагальнень з окремих категорій кримінальних справ для правильного розуміння і застосування кримінально-правових норм. Призначення Особливої частини в механізмі соціального контролю кримінальної протиправності. Кваліфікація кримінальних правопорушень. Види кваліфікації кримінальних правопорушень. Принципи кваліфікації кримінальних правопорушень.

Тема 2. Кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я людини. Поняття вбивства, види вбивств. Поняття тілесних ушкоджень, види тілесних ушкоджень. Інші кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я людини.

Тема 3. Кримінальні правопорушення проти волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи. Види протиправних посягань проти волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності, статевої свободи та статевої недоторканості особи.

Тема 4. Кримінальні правопорушення проти власності. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти власності. Види кримінально протиправних посягань проти власності. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень проти власності.

Тема 5. Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Види кримінально протиправних посягань у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Характеристика окремих складів кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

Тема 6. Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності. Види кримінально протиправних посягань у сфері господарської діяльності. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності.

Тема 7. Кримінальні правопорушення проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності. Види кримінально протиправних посягань проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень проти громадської безпеки, громадського порядку та моральності.

Тема 8. Кримінальні правопорушення проти транспортної безпеки. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти транспортної безпеки. Види кримінально протиправних посягань проти транспортної безпеки. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень проти транспортної безпеки.

Тема 9. Кримінальні правопорушення проти здоров'я населення.

Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти здоров'я населення. Види кримінально протиправних посягань проти здоров'я населення. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень проти здоров'я населення.

Тема 10. Кримінальних правопорушення у сфері використання електронно-обчислювальних машин. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин. Види кримінально протиправних посягань у сфері використання електронно-обчислювальних машин. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин.

Тема 11. Злочини проти основ національної безпеки України. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки. Види кримінально протиправних посягань проти основ національної безпеки. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки.

Тема 12. Кримінальні правопорушення у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації. Види протиправних посягань у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації. Характеристика окремих складів кримінальних правопорушень у сфері охорони державної таємниці, недоторканності державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.

Тема 13. Кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, правосуддя. Поняття, загальна характеристика, класифікація кримінальних правопорушень проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, правосуддя. Види протиправних посягань проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, правосуддя.

Характеристика окремих кримінальних правопорушень проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, правосуддя.

5. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

1. Поняття, завдання та система кримінального права.
2. Наука кримінального права як галузь правознавства.
3. Поняття закону про кримінальну відповідальність, його ознаки та значення.
4. Структура закону про кримінальну відповідальність.
5. Тлумачення закону про кримінальну відповідальність. Види тлумачення.
6. Принципи дії закону про кримінальну відповідальність в просторі, їх зміст.
7. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі.
8. Зворотна сила закону про кримінальну відповідальність у часі.
9. Поняття та ознаки кримінального правопорушення. Критерії відмежування кримінального правопорушення від інших правопорушень.
10. Визначення поняття кримінального правопорушення в кримінальному праві (формальне, матеріальне, формально-матеріальне): їх сутність.
11. Класифікація кримінальних правопорушень та її значення.
12. Значення ч. 2 ст. 11 КК України для поняття кримінального правопорушення.
13. Поняття кримінальної відповідальності та її підстави. Форми реалізації кримінальної відповідальності.
14. Поняття складу кримінального правопорушення та його ознаки і значення.
15. Поняття об'єкту та предмету кримінального правопорушення.
16. Класифікація (види) об'єктів кримінального правопорушення.
17. Поняття і значення об'єктивної сторони кримінального правопорушення, її ознаки.
18. Суспільно небезпечне діяння (дія чи бездіяльність), його ознаки.

19. Значення непереборної сили, фізичного та психічного примусу для вирішення питання про кримінальну відповідальність.

20. Суспільно небезпечні наслідки: поняття, види, кримінально-правове значення.

21. Причинний зв'язок в кримінальному праві, його значення та види.

22. Спосіб, засоби, обстановка, місце, час вчинення кримінального правопорушення, як факультативні ознаки, що характеризують об'єктивну сторону складу кримінального правопорушення, їх значення.

23. Поняття суб'єкту кримінального правопорушення. Його ознаки.

24. Осудність, поняття та її критерії. Наслідки визнання особи неосудною.

25. Обмежена осудність, поняття і значення.

26. Спеціальний суб'єкт кримінального правопорушення.

27. Поняття, ознаки і значення суб'єктивної сторони кримінального правопорушення.

28. Поняття і значення вини в кримінальному праві. Форми вини та їх значення.

29. Прямий умисел, його інтелектуальний та вольовий моменти.

30. Непрямий умисел, його інтелектуальний та вольовий моменти. Відмежування прямого умислу від непрямого.

31. Інші види (підвиди) умислу.

32. Кримінальною протиправна самовпевненість: її інтелектуальний та вольовий моменти. Відмежування кримінальної протиправної самовпевненості від непрямого умислу.

33. Кримінально протиправна недбалість, її критерії.

34. Випадок (казус), його відмінність від кримінально протиправної недбалості.

35. Змішана (подвійна, складна) форма вини, її значення для кваліфікації кримінального правопорушення.

36. Мотив та мета кримінального правопорушення як факультативні ознаки суб'єктивної сторони кримінального правопорушення.

37. Юридична помилка, її види та значення для кримінальної відповідальності.

38. Фактична помилка, її види та значення для кримінальної відповідальності.

39. Поняття та види стадій вчинення кримінального правопорушення.

40. Готування до кримінального правопорушення. Його поняття, ознаки та види.

41. Замах на кримінальне правопорушення: поняття, ознаки, види. Непридатний замах та його види.

42. Поняття закінченого кримінального правопорушення. Кримінальні правопорушення з матеріальним, формальним та усіченим складом.

43. Добровільна відмова від вчинення кримінального правопорушення, її поняття і ознаки.

44. Дійове каяття. Його відмінність від добровільної відмови від вчинення кримінального правопорушення.

45. Поняття, ознаки (суб'єктивні та об'єктивні) та значення співучасті в кри.

46. Форми співучасті.

47. Види співучасників та їх визначення у КК України.

48. Підстави та межі відповідальності співучасників.

49. Особливості добровільної відмови співучасників.

50. Екссес виконавця, його види. Кваліфікація дій співучасників при екссесі.

51. Невдале підбурювання і пособництво, безнаслідкова співучасть як спеціальні питання відповідальності за співучасть.

52. Провокація кримінального правопорушення як спеціальне питання відповідальності за співучасть.

53. Співучасть у кримінальних правопорушеннях із спеціальним суб'єктом та посередня винність (виконання) як спеціальні питання відповідальності за співучасть.

54. Поняття і види причетності до кримінального правопорушення. Відповідальність за причетність до кримінального правопорушення.

55. Поняття множинності кримінальних правопорушень, її соціальна та юридична (правова) характеристика. Види множинності.

56. Одиничнн як структурний елемент множинності кримінальних правопорушень. Види одиничних кримінальних правопорушень.

57. Поняття сукупності кримінальних правопорушень, її ознаки та види.

58. Повторність кримінальних правопорушень, її ознаки, види та значення.

59. Рецидив кримінальних правопорушень: поняття, ознаки, види та значення.

60. Поняття, ознаки та види обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння, їх значення.

61. Поняття необхідної оборони. Підстави необхідної оборони та її ознаки.

62. Перевищення меж необхідної оборони. Поняття, ознаки та види.

63. Уявна оборона: її поняття та ознаки. Відповідальність за заподіяну в стані уявної оборони шкоду.

64. Поняття, підстави та ознаки крайньої необхідності.

65. Відмінність крайньої необхідності від необхідної оборони.

66. Поняття та підстави затримання особи, що вчинила кримінальне правопорушення. Ознаки правомірності затримання.

67. Поняття покарання та його ознаки.

68. Мета покарання та її ознаки.

69. Поняття, ознаки та значення системи покарань за кримінальним правом. Система покарань за чинним законодавством.

70. Класифікації видів покарання за кримінальним правом.

71. Штраф як вид покарання.

72. Позбавлення військових, спеціальних звань, рангів, чинів, кваліфікаційних класів: зміст, умови та порядок застосування.

73. Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю: поняття та зміст.

74. Громадські роботи як вид покарання.

75. Виправні роботи як вид покарання.

76. Конфіскації майна: поняття, зміст та види.

77. Арешт як вид покарання.

78. Позбавлення волі на певний строк: зміст, види та строки.

79. Довічне позбавлення волі.

80. Загальні засади призначення покарання.

81. Обставини, які пом'якшують покарання: їх зміст та значення.

82. Обставини, які обтяжують покарання: їх зміст та значення.

83. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.

84. Призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень.

85. Призначення покарання за сукупністю вироків.

86. Поняття звільнення від відбування покарання з випробуванням та його підстави. Обов'язки, що покладає суд на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням.

87. Правові наслідки звільнення від відбування покарання з випробуванням.

88. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання: підстави і умови його застосування. Правові наслідки умовно-дострокового звільнення від покарання.

89. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням: умови, підстави і порядок її заміни.

90. Поняття і види звільнення від кримінальної відповідальності.

91. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.

92. Поняття судимості та її значення.

93. Погашення та зняття судимості: поняття та строки.

94. Звільнення від покарання на підставі Закону України про амністію або акту про помилування.

95. Примусові заходи медичного характеру, їх види. Примусове лікування.

96. Звільнення від покарання у зв'язку із закінченням строків давності виконання обвинувального вироку.

97. Особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх.

98. Примусові заходи виховного характеру, що застосовуються до неповнолітніх.

99. Особливості звільнення від покарання осіб, що вчинили кримінальні правопорушення у віці до 18 років.

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

1. Поняття, система та значення Особливої частини КК України.
2. Кваліфікація кримінальних правопорушень: поняття, механізм та її значення.
3. Злочини проти основ національної безпеки України, їх загальна характеристика.
4. Державна зрада (ст. 111 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Умови звільнення від кримінальної відповідальності.
5. Посягання на життя державного чи громадського діяча (ст. 112 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.
6. Диверсія (ст. 113 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.
7. Шпигунство (ст. 114 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Умови звільнення від кримінальної відповідальності.
8. Поняття вбивства та його види (класифікація). Загальна характеристика.
9. Умисне вбивство (ст. 115 КК): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.
10. Привілейовані вбивства (ст. ст. 116-118 КК): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.
11. Вбивство через необережність (ст. 119 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.
12. Доведення до самогубства (ст. 120 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.
13. Умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.
14. Побой і мордування (ст. 126 КК): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.
15. Залишення в небезпеці та ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані (ст. ст. 135-136 КК).
16. Ненадання допомоги хворому медичним працівником (ст. 139 КК): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.
17. Поняття, види та загальна характеристика кримінальних

правопорушень проти волі, честі та гідності особи.

18. Незаконне позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

19. Насильницьке зникнення (ст. 146-1 КК України) : характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

20. Захоплення заручників (ст. 147 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

21. Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо передачі людини (ст. 149 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

22. Поняття, види та загальна характеристика кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.

23. Зґвалтування (ст. 152 КК) : характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

24. Сексуальне насильство (ст. 153 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

25. Примушування до вступу в статевий зв'язок (ст. 154 КК) : характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки..

26. Статеві зносини з особою, яка не досягла статевої зрілості (ст. 155 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

27. Розбещення неповнолітніх (ст. 156 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

28. Кримінальні правопорушення проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина (розділ V КК України), їх загальна характеристика.

29. Кримінальні правопорушення проти власності (розділ VI КК України), їх загальна характеристика та види.

30. Крадіжка (ст. 185 КК України): характеристика об'єктивних та

суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

31. Грабіж (ст. 186 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

32. Розбій (ст. 187 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

33. Вимагання (ст. 189 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

34. Шахрайство (ст. 190 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

35. Відмінність крадіжки від грабежу, грабежу від розбою, розбою від вимагання.

36. Характеристика кваліфікуючих ознак: повторність, вчинення кримінального правопорушення групою осіб, за попередньою змовою групою осіб, вчинення кримінального правопорушення організованою групою.

37. Характеристика кваліфікуючих ознак: проникнення у житло чи інше приміщення або сховище, заподіяння значної шкоди потерпілому, великий та особливо великий розмір шкоди.

38. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки кримінального правопорушення.

39. Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки. Відмінність від шахрайства (ст. 190 КК України).

40. Умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК України), необережне знищення або пошкодження майна (ст. 196 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

41. Порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

42. Придбання або збут майна, завідомо здобутого кримінально протиправним шляхом (ст. 198 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

43. Поняття, види та загальна характеристика кримінальних

правопорушень у сфері господарської діяльності: характеристика загальних об'єктивних та суб'єктивних ознак.

44. Виготовлення, зберігання, придбання, перевезення, пересилання, ввезення в Україну з метою використання при продажу товарів, збуту або збут підроблених грошей, державних цінних паперів, білетів державної лотереї, марок акцизного податку чи голографічних захисних елементів (Ст.199 КК України) : характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

45. Контрабанда (ст. 201 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

46. Фіктивне підприємництво (ст. 205 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

47. Протидія законній господарській діяльності (ст. 206 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

48. Легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих кримінально протиправним шляхом (ст. 209 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

49. Ухилення від сплати податків, зборів (інших обов'язкових платежів) (ст. 212 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

50. Доведення до банкрутства (ст. 219 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

51. Шахрайство з фінансовими ресурсами (ст. 222 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

52. Розголошення комерційної або банківської таємниці (ст. 232 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

53. Створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній (ст. 255 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки

54. Встановлення або поширення злочинного впливу (ст. 255 -1КК України), організація, сприяння у проведенні або участь у злочинному зібранні (сходці) (ст. 255-2 КК України), звернення за застосуванням злочинного впливу (ст. 255 – 3 КК України) : характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

55. Сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх кримінально протиправної діяльності(ст. 256 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

56. Бандитизм (ст. 257 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Відмежування банди від організованої групи.

57. Терористичний акт (ст. 258 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

58. Завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності (ст. 259 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

59. Викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 262 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

60. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

61. Кримінальні правопорушення проти безпеки руху та експлуатації транспорту: характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

62. Порушення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту (ст. 276 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

63. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства (ст. 279 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

64. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (ст. 286 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

65. Незаконне заволодіння транспортним засобом (ст. 289 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

66. Групове порушення громадського порядку (ст. 293 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

67. Масові заворушення (ст. 294 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

68. Хуліганство (ст. 296 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

69. Створення або утримання місць розпусти і звідництво (ст. 302 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

70. Сутенерство або втягнення особи в заняття проституцією (ст. 303 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

71. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші кримінальні правопорушення проти здоров'я населення.

72. Розголошення державної таємниці (ст. 328 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

73. Передача або збирання відомостей, що становлять конфіденційну інформацію, яка є власністю держави (ст. 330 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

74. Незаконне перешкоджання організації або проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій (ст. 340 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

75. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ст. 342 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

76. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, працівника державної виконавчої служби (ст. 343 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

77. Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу

(ст. 345 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

78. Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця (ст. 348 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

79. Одержання незаконної винагороди працівником державного підприємства, установи чи організації (ст. 354 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

80. Незаконне використання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації (ст. 359 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

81. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку: характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

82. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

83. Перевищення влади або службових повноважень (ст. 365 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

84. Службова недбалість (ст. 367 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

85. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

86. Підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми (ст. 368-3 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

87. Незаконне збагачення (ст. 368-5 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

88. Пропозиція або надання неправомірної вигоди службовій особі (ст.

369 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

89. Провокація підкупу (ст. 370 КК) : характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

90. Завідомо незаконне затримання, привід або арешт (ст. 371 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

91. Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності (ст. 372 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

92. Порухення права на захист (ст. 374 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

93. Втручання в діяльність судових органів (ст. 376 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

94. Завідомо неправдиве повідомлення про вчинення кримінального правопорушення (ст. 383 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

95. Завідомо неправдиве показання (ст. 384 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

96. Розголошення даних досудового слідства або дізнання (ст. 387 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

97. Дії, що дезорганізують роботу виправних установ (ст. 392 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

98. Приховування кримінального правопорушення (ст. 396 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

99. Втручання в діяльність захисника чи представника особи (ст. 397 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

100. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти встановленого порядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

101. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку: характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки..

6. ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ ЗАДАЧ, ЯКІ ВІНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЮ

1. Громадянин К., з метою вчинення крадіжки особистих речей громадянина Ж., проник до його квартири через кватирку. Коли він почав складати речі до валізи, побачив вогнепальну зброю (пістолет ТТ), який К. приховав разом із речами. Невдовзі після вчинення злочину громадянина К. було затримано разом із викраденими речами. При огляді в нього було знайдено зброю.

З'ясовуючи обставини кримінальної пригоди було встановлено, що громадянин Ж. зберігав зброю незаконно.

Кваліфікуйте дії К. та Ж.?

2. Група осіб (громадяни А., В., С.) створили групу з метою вчинення нападів на громадян. Для залякування вони застосовували іграшковий пістолет, дуже схожий на справжній. Всього вони вчинили 3 напади на жінок, забираючи у потерпілих ювелірні вироби та інше майно, яке ті мали при собі.

Кваліфікуйте дії громадян А., В., С.

Що зміниться, якщо одна потерпіла потрапила до лікарні після нападу та невдовзі померла від зупинки серця?

3. На телефон екстреної служби надійшло повідомлення про мінування залізничного вокзалу. На період перевірки приміщення вокзалу співробітниками вибухово-технічної служби з нього було евакуйовано пасажирів та персонал станції. Роботи по перевірці тривали близько 3 годин. Посадка та висадка пасажирів до потягів також була призупинена. Вибухівка знайдена не була.

Під час проведення невідкладних слідчих та оперативних заходів було з'ясовано, що хибний дзвінок зробили громадяни С. і Т., яким виповнилося 14 й 17 років відповідно.

Кваліфікуйте дії С. і Т. Чи зміниться кваліфікація, якщо б на вокзалі дійсно знайшли саморобний вибуховий пристрій?

4. Протестуючи проти підняття тарифів на газопостачання, мешканці селища С. перекрили трасу міжнародного значення більш ніж на 4 години. В результаті акції було порушено роботу транспорту та заблоковані міжнародні та внутрішньодержавні перевезення.

Кваліфікуйте дії мешканців селища. Чи зміниться кваліфікація, якщо б сталася бійка між громадянами й водіями транспортних засобів?

5. Між громадянами А. і П., після спільного розпиття спиртних напоїв виник конфлікт. Під час сварки громадянин А. схопив виделку та вдарив гр. П. в обличчя. Але виделка, що була зроблена із пластика, тільки подряпала обличчя, залишивши незначні пошкодження. Після накладання на обличчя

хірургічних швів, гр. П. був відправлений до дому.

Кваліфікуйте дії А. Чи зміниться кваліфікація, якщо б веделка потрапила П. до ока та пошкодила його?

6. Громадянин Ш., з метою отримання боргу, викрав неповнолітню дитину громадянки Ю. та утримував її понад 2-х діб у льоху свого заміського будинку. Увесь цей час він надсилав погрозливі повідомлення на телефон Ю.

У ході проведення невідкладних слідчих та оперативно-розшукових заходів громадянина Ш. було затримано, а дитину звільнено.

Кваліфікуйте дії Ш. Чи зміниться кваліфікація, якщо б дитина отримала значні ушкодження здоров'я та померла згодом у лікарні?

7. Директор рекламної агенції Ф., під час проведення кастингу на роботу моделей за кордоном, змушував претенденток вступати із ним у статевий зв'язок, пропонуючи певні «привілеї» при відборі. При цьому він вводив дівчат у оману, пропонуючи послуги, які він надати не міг. Більшість моделей погоджувалися на його умови добровільно. Однак громадянка З., портфолію якої знаходилося в агентстві, відмовила директору, і він згвалтував її.

Кваліфікуйте дії Ф.

8. Надрукувавши на кольоровому принтері зразки нових грошових купюр, громадянин Г., під виглядом соціального працівника, приходив до помешкання літніх людей і пропонував їм обміняти «нові» гроші на купюри старого зразку, мотивуючи це розпорядженням Кабінету міністрів України й турботою про пенсіонерів.

Кваліфікуйте дії Г.

9. Громадянка З., керуючи транспортним засобом у стані наркотичного сп'яніння не упоралася із керівництвом авто на слизькій дорозі, виїхала на зупинку громадського транспорту, де вчинила наїзд на громадянку К., внаслідок чого їй було заподіяно тяжкі тілесні ушкодження.

Кваліфікуйте дії З. Чи зміниться кваліфікація, якщо б потерпіла, на момент наїзду, була вагітна (7 місяць) і внаслідок травм втратила дитину.

10. Громадянин Л., тримаючи вдома собаку бійцівської породи, заради розваги систематично цькував її на сусідських собак та котів. В черговий раз вигулюючи пса, громадянин Л. так само нацькував свою собаку на іншого собаку. Але його почав захищати неповнолітній М. Бійцівська собака загризла маленьку та почала нападати на хлопчика, сильно його злякавши.

Кваліфікуйте дії Л. Чи зміниться кваліфікація, якщо б дитина отримала рвані рани обличчя, які її понівечили?

11. Проходячи повз громадянина А., що перебував у стані алкогольного сп'яніння, громадянин Б. хотів допомогти йому піднятися і відправити його додому. Коли він підняв громадянина А., той нецензурно вилаявся і намагався вдарити. У відповідь на це обурений громадянин Б. ударив громадянина А., який при падінні ударився головою об асфальт і від

одержаних при цьому тілесних ушкоджень помер.

Як слід кваліфікувати вчинене громадянином А.? Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

12. А., перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, із хуліганських спонукань учинив вночі в будинку свого тестя сварку. Він нецензурно лаявся, погрожував розправою дружині, побив посуд, шибки у вікнах, та заподіяв тестю тілесні ушкодження середньої тяжкості. Для приборкання хулігана мешканці села викликали працівників поліції, які пред'явили вимогу до Б. припинити незаконні дії. Проте той вчинив опір, поєднаний з насильством, і вдарив палицею по руці одного працівника поліції, заподіявши йому легкі тілесні ушкодження з короточасним розладом здоров'я.

Кваліфікуйте дії А. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

13. Громадянин А., з метою помсти за систематичні образи з боку свого сусіда громадянина Б., вирішив його вбити. Для реалізації свого злочинного наміру він придбав 2 літри сірчаної кислоти, а у вечорі, коли громадянин Б. повертався з роботи вилив її йому на голову. Від опіків, через 15 хвилин після вчиненого, громадянин Б. помер. Протягом цього часу громадянин А. перебував поряд із потерпілим та усвідомлював, що йому заподіюється фізичний біль, при цьому не надаючи потерпілому допомоги.

Як слід кваліфікувати вчинене громадянином А.? Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

14. Не бажаючи мати дітей, громадянин А. категорично вимагав від дружини зробити аборт, погрожуючи їй заподіянням тілесних ушкоджень. Коли дружина відмовилася, громадянин А. дійсно побив її, завдаючи ударів ногою в живіт, що спричинило переривання вагітності.

Як слід кваліфікувати вчинене громадянином А.? Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

15. Громадянин А., з метою примусити повернути борг, протягом 20-22 липня 2018 року утримував громадянку Б. прив'язаною до металевого кільця в підвалі свого недобудованого будинку. Від холоду й вогкості у підвалі, громадянка Б. захворіла на пневмонію. Злякавшись, що вона може померти, злочинець випустив жінку.

Як слід кваліфікувати вчинене громадянином А.? Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

16. А. за допомогою сокири і «лапки» вночі відкрив віконце магазину, вибив шибки в рамі і проник до приміщення, маючи при собі мішок. У цей час спрацювала сигналізація. Почувши сигнал сирени А. схопив 4 пляшки вина і почав вилазити з вікна. Побачивши, що до магазину підбігає сторож, А. вдарив його пляшкою по голові та з викраденим майном втік. Потерпілому були заподіяні тілесні пошкодження тривалістю 8 діб.

Кваліфікуйте дії А. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

17. 17-річний К. і 13-річний Ф. вночі демонтували мідну обмотку дроселя-трансформатора, що забезпечував роботу світлофора на залізничному перегоні. Внаслідок чого не спрацював забороняючий сигнал і сталося зіткнення пасажирського поїзду з вантажним потягом, що спричинило загибель машиніста.

Дайте кримінально-правову характеристику дій Ф. і К. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином Ф. та К.

18. Бажаючи швидше дістатись до сусіднього села, п'яний Д. зайшов на стоянку тракторів фермерського господарства, завів трактор на якому він працює. По дорозі він посадив у кабінку Ф. Спускаючись до струмка, Д. не впорався з керуванням, трактор перекинувся, Ф. загинув.

Вирішіть питання про відповідальність Д. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином Д.

19. Під час судового розслідування, обвинувачений громадянин А. неодноразово, із застосуванням принижуючих за змістом слів, нецензурно висловлювався на адресу прокурора, який брав участь у справі, давав непристойну оцінку його особистим якостям і поведінці у зв'язку з підтриманням державного обвинувачення.

Як слід кваліфікувати вчинене громадянином А.? Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

20. А., працюючи начальником відділу кадрів заводу, видав своєму знайомому Б. фіктивну довідку про те, що той працював на заводі 5 років, чим збільшив його трудовий стаж. Довідку Б. взяв для того, щоб належним чином оформити пенсію, що і зробив згодом, пред'явивши її у відповідні установи. Пенсію Б. отримував протягом року в загальній сумі 60000 гривень.

Кваліфікуйте дії А. та Б. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого А та Б.

21. С. був затриманий як підозрюваний у вчиненні грабежу. При допиті з метою примусити його давати показання, що саме він вчинив злочин, в якому його підозрюють, слідчий застосував до нього насильство, заподіявши легкі тілесні ушкодження без розладу здоров'я.

Кваліфікуйте дії слідчого.

22. Перебуваючи на посаді голови районної державної адміністрації, Л. наказав директору місцевої школи К., яка одночасно була головою виборчої комісії на одній з дільниць, під час підрахунку голосів зіпсувати значну кількість бюлетенів з голосами за певного кандидата. К. виконала вказівку Л.

Кваліфікуйте дії Л. та К. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого А та Б.

23. З метою заробити грошей, громадянин А. у домашніх умовах виготовив 10 срібних монет номіналом 10 гривень, які імітували монети, що мають колекційну цінність. Указані монети він продав за 5000 грн. своєму

знайомому, який тільки розпочинав діяльність колекціонера.

Як слід кваліфікувати вчинене громадянином А.? Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

24. Громадяни А., Б. та В. протягом тижня вчинили чотири озброєних напади на банківські установи. Чверть награбованого вони віддавали громадянину Г. за те, що той передавав у їх розпорядження вогнепальну зброю. Громадянин Г. безпосередньої участі у нападах не приймав.

Як слід кваліфікувати вчинене А., Б., В. та Г.?

25. На одному з мітингів в обласному центрі депутати місцевої ради К. та Д. висловили своє незадоволення діяльністю вищих органів державної влади України та запропонували створити на території їх області власну державу, а потім приєднати її до сусідньої іноземної держави. Їх підтримали учасники мітингу С. та П., які зірвали з будівлі мерії державний прапор України та підняли прапор цієї іноземної держави.

Кваліфікуйте дії названих осіб.

26. Між Т. та С. виникла сварка через місце на стоянці автомобілів. Т. вимагав, щоб С. прибрав свою машину з даного місця та більше ніколи її туди не ставив. Під час сварки Трофимов вдарив Сватова ножем у бік черевної порожнини. За годину Сватов помер від заподіяного проникаючого поранення у черевну порожнину з ушкодженням внутрішніх органів.

Вирішіть питання про відповідальність Т. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином Т.

27. Є. зупинила легковий автомобіль і попросила водія А. підвезти її додому. Незабаром зрозуміла, що авто рухається в іншому напрямку. У відповідь на її зауваження А., погрожуючи вбивством, почав домагатися статевого зв'язку. Злякавшись, Є. під час руху автомобіля вискочила з нього, але потрапила під інший автомобіль, який рухався в тому ж напрямку і внаслідок отриманих ушкоджень в подальшому була визнана інвалідом другої групи.

А. не зупиняючись, продовжив рух і зник з місця події.

Вирішіть питання про відповідальність А. Складіть формулу кваліфікації діяння, вчиненого громадянином А.

28. Т. перебував на посаді директора промислового підприємства. Знаючи, що через декілька днів на підприємстві відбудеться страйк, він поширив через своїх заступників інформацію про те, що всіх учасників страйку, які проживають в гуртожитку підприємства, під різними приводами буде виселено.

Кваліфікуйте дії Т. Відповідь поясніть.

29. Б. видав монографію, в якій близько половини тексту дослівно запозичив з дисертацій без дозволу їх авторів, чим завдав останнім матеріальної шкоди, що перевищує 30 тис. гривень.

Кваліфікуйте дії Б. Відповідь поясніть.

30. Шахтарі однієї із шахт, бажаючи розібратись із порушенням законодавства щодо виплати їм заробітної плати, звернулись до журналістів місцевої газети, щоб ті допомогли їм у цьому. Б., який був журналістом цієї газети, домовився з керівником шахти К. про присутність на загальних зборах шахти з приводу соціального захисту гірників. Одним з питань зборів було також питання щодо порушення трудового законодавства. По приїзду Б. керівник шахти К. відмовився його прийняти, а також заборонив йому бути присутнім на зборах, здійснювати будь-які записи та розмовляти з гірниками. В результаті цього Б. не зміг виконати свої функціональні обов'язки.

Кваліфікуйте дії К. Відповідь поясніть.

7. Рекомендована література

Базова:

1. Конституція України 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. №30. Ст.141. (Розділи 1, 2). З наступними змінами і доповненнями.
2. закони:
3. Кримінальний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. №25. Ст.31. З наступними змінами і доповненнями.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України. *Голос України*. 2012. № 90-91. З наступними змінами і доповненнями.
5. Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. №49. Ст.3186. З наступними змінами і доповненнями.
6. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 22.11.2018. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2019, № 17, ст.71
7. Концепція створення системи моніторингу ситуації у сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2011 р. № 1193-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1193-2011-%D1%80> (Дата звернення 01.08.2018 р.).
8. Доручення НПУ від 04.01.2018 № 193/05/24-2018 «Про кваліфікацію викрадення чужого майна».
9. Наказ НПУ від 20.01.2018 № 36 «Про деякі питання взаємодії органів та підрозділів Національної поліції України в ході реалізації завдань щодо запобігання кримінальним правопорушенням на території держави, їх виявлення та розслідування».
10. Рішення Європейського суду з прав людини по справі «Олександр Смирнов проти України» від 15 липня 2010 р., остаточне від 15 жовтня 2010 р. *Офіційний вісник України*. 2011. №15.
11. Постанови Пленуму Верховного Суду в кримінальному судочинстві / Упорядник Вереша Р.В. К.: Алерта, 2018. 280 с.

12. Постанови Пленуму Верховного Суду України у справах кримінальної спеціалізації. Харків : Константа, 2018. 320 с.

Підручники:

13. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / В.І. Борисов, В.Я. Тацій, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.Я. Тація, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. 5-е вид., перероб. і допов. Х.: Право, 2015. 528 с.

14. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. проф. В.Я. Тація, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. 5-те вид., переробл. і допов. Х.: Право, 2015. 680 с.

15. Українське кримінальне право. Загальна частина: підручник / за ред. В.О. Навроцького. К.: Юрінком Інтер, 2013. 712 с.

16. Фріс П.Л. Кримінальне право України. Загальна частина: підручн. Вид. 3-тє, доп. і перероб. Одеса: Фенікс, 2018. 394 с.

17. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна. 5-те вид., допов. Харків Т. 1 : Загальна частина. Харків : Право, 2013. 376 с.

18. Велика українська юридична енциклопедія : у 20 т. Т. 17 : Кримінальне право / редкол. В. Я. Тацій, В. І. Борисов та ін. Харків : Право, 2017. 1064 с.

19. Ємельянов В. П. Кримінальне право України: Загальна частина. Основні питання вчення про злочин : наук.-практ. посіб. Харків : Право, 2018. 142 с.

20. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України : станом на 1 верес. 2015 р. / С.В. Петков, О.І. Мотлях, Н.В. Малярчук та ін.. Київ : Центр учб. літ., 2015. 720 с.

21. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України : станом на 20 січ. 2016 р. / О.М. Литвинов, П.Д. Біленчук, К.І. Беляков та ін.. Київ : Центр учб. літ., 2016. 536 с.

22. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. Київ : Юрінком Інтер, 2016. 1064 с.

Допоміжна:

18. Альошин Д.П. Форми співучасті в новому Кримінальному кодексі України: проблеми реалізації правових норм // Право і безпека. 2002. №1. С.15-20.

19. Баулін Ю. Кримінальна відповідальність: сутність, зміст та правова форма // Вісник Академії правових наук України. 2003. № 2-3.

20. Баулін Ю. В. Звільнення від кримінальної відповідальності. Київ, 2004. 320 с.

21. Брич Л. П. Теорія розмежування складів злочинів : монографія. Львів : Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2013. 712 с.

22. Вереша Р. В. Вчення про суб'єктивну сторону злочину: монографія. К.: Алерта, 2018. 1106 с.

23. Вереша Р.В. Проблеми суб'єктивної сторони складу злочину: монографія. К.: Алерта, 2018. 432 с.
24. Гришук В.К., Пасека О.Ф. Кримінальна відповідальність юридичних осіб: порівняльно-правове дослідження: монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2013. 248 с.
25. Зінченко І. О. Множинність злочинів: поняття, види, призначення покарання : монографія. Х. : ФІНН, 2008. 336 с.
26. Зінченко І. О. Одиначні злочини: поняття, види, кваліфікація : монографія. Харків : ФІНН, 2010. 256 с.
27. Красницький І. В., Щутяк Л. С. Відповідальність за замах на злочин за кримінальним правом України: монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2015. 224 с.
28. Кривоченко Л. М. Класифікація злочинів за ступенем тяжкості у Кримінальному кодексі України: монографія. Київ : Юрінком Інтер, 2010. 120 с.
29. Кримінальна відповідальність за замах на злочин : монографія / А. В. Горностаї. Х. : Юрайт, 2013. 232 с.
30. Ободовський О. В. Триваючі злочини у кримінальному праві України: монографія. Одеса : Юрид. л-ра, 2016. 256 с.
31. Словник основних кримінально-правових термінів / авт.-укл.: І.О. Кисельов, В.В. Шаблистий, В.О. Лисенко, О.В. Чорна, Л.Г. Якименко. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 388 с.
32. Тацій В. Я. Об'єкт і предмет злочину в кримінальному праві : монографія. Х. : Право, 2016. 256 с.
33. Шаблистий В.В. Безпековий вимір кримінального права України: людиноцентристське дослідження: монографія. Дніпропетровськ: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ: Ліра ЛТД, 2015. 420 с.

15. Інформаційні ресурси

1. Верховна Рада України. URL : <http://portal.rada.gov.ua/>.
2. Президент України. URL : <http://www.president.gov.ua/ru/>.
3. Верховний Суд. URL : <http://www.scourt.gov.ua/>.
4. Академія правових наук України
www.aprnu.kharkiv.org Законопроекти України (сайт ВРУ) www.zakon.gov.ua
5. Конституційний Суд України. URL : <http://www.ccu.gov.ua/uk/index>.
6. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних та кримінальних справ. URL : <http://sc.gov.ua/>.
7. Газета "Урядовий кур'єр" www.ukcc.com.ua
8. Газета "Юридична практика" www.practix.com
9. Міністерство внутрішніх справ України. URL : <http://mvs.gov.ua/mvs/control/main/uk/index>.
10. Міністерства Юстиції України www.gdo.kiev.ua
11. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL : <http://www.reyestr.court.gov.ua/>.
12. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського. URL : <http://www.nbuv.gov.ua/>.

13. Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Г. Короленка. URL : <http://korolenko.kharkov.com/>.
14. Юридичний факультет Львівського національного університету ім. Івана Франка www.lawschool.lviv.ua
- 15.Юридичний факультет Академії управління та інформаційних технологій www.ariu.berdyansk.net
- 16.Юридичний факультет Київського національного економічного університету www.uf-kneu.kiev.ua
17. Юридичний сайт Київського національного університету внутрішніх справ www.naiu.kiev.ua
18. Освітній портал Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна www.osvita.org.ua
19. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського www.nbuv.gov.ua
20. Національна Парламентська бібліотека України www.nplu.kiev.ua
21. Бібліотека ім. Лесі Українки www.lucl.lucl.kiev.ua
22. Бібліотека Верховної Ради України www.rada.kiev.ua/library
23. Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка www.korolenko.kharkov.com